

ทิศทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Trends for Writings and Theses of Master of Business Administration Program
for Executives, Graduate School of Commerce, Burapha University

บรรพต วิรุณราช¹
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Banpot Wiroonratch¹
Graduate School of Commerce, Burapha University

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์ข้อมูลงานนิพนธ์, วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานวิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อค้นพบการวิจัยของนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2) หาทิศทาง แนวทางการทำงานนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ให้แก่นิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประชากรคือนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2557 จำนวน 1,453 เล่ม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของทาโรยามาเน่ ความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.04 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 437 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสังเคราะห์ผลงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) งานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ที่นำมาศึกษา ส่วนใหญ่สำเร็จในปีการศึกษา พ.ศ. 2557 หมวดธุรกิจที่ท้าววิจัยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจบริการ (การขนส่งและโลจิสติกส์, พาณิชย, ท่องเที่ยวและการแพทย์) วิธีดำเนินการวิจัยเป็นประเภทเชิงปริมาณ การทบทวนวรรณกรรม ส่วนใหญ่อ้างอิงจากแหล่งข้อมูลในประเทศ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของทาโรยามาเน่ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นสถิติเชิงพรรณนาร่วมกับสถิติเชิงอนุมาน 2) เทคนิคแนวคิดและแนวทางการดำเนินการหาข้องานวิจัย ดังข้อที่ 1 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป ควรมีทิศทางและแนวทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ ควรพิจารณาเรื่องโจทย์วิจัยต้องตามนโยบายของประเทศ นอกจากโจทย์ขององค์กรที่นิสิตทำงาน

คำสำคัญ : 1) งานนิพนธ์ 2) วิทยานิพนธ์ 3) บริหารธุรกิจ

Abstract

The purposes of this study were to 1) synthesize the writings and theses' basic data, research procedures, research results, and the research findings conducted by students of the Master of Business Administration Degree Program for executives, Graduate School of Commerce, Burapha University 2) find the trends and guidelines for the writings and theses for students of the Master of Business Administration Degree Program for executives, Graduate School of Commerce, Burapha University. The population was 1,453 writings and theses between B.E. 2555 to 2557. The sample of the study was calculated by using Taro Yamane formula with a standard deviation of .04, amounting to 437 writings and theses. The measurement tool was the writing synthesis form using the descriptive content analysis. The findings were: 1) The majority of the writings and theses were from students who graduated in B.E. 2557. The majority of the business research was in service businesses (transportation and logistics, commerce, tour and medicine). The research was quantitative. Most of the literature critical reviews were from domestic sources. The sample sizes were calculated by using Taro Yamane's formula and the purposive sampling technique was more likely to be used than the probability sampling technique. 2) The techniques and ideas mentioned in the finding number One may lead the research trends from B.E. 2560 to consider to have research questions that are in line with the country's policy rather than the problems based on the workplaces where students work.

Keywords: 1) Writing 2) Thesis 3) Business Administration

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (Assistant Professor) Email: banpot.buu@gmail.com

บทนำ (Introduction)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร ครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 จนถึงปัจจุบัน โดยมีการปรับปรุงหลักสูตรไปแล้ว 3 ครั้ง โดยในปีการศึกษา 2559 ได้ใช้หลักสูตรปรับปรุงของปีการศึกษา 2559 นับตั้งแต่วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ ทำการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหารมานั้น มีผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ถึงปีการศึกษา 2558 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 6,604 คน (Office of Educational Quality Assurance, Burapha University, 2016) ซึ่งตามระเบียบมหาวิทยาลัยบูรพา กำหนดให้ก่อนสำเร็จการศึกษาเป็นมหาบัณฑิตทางบริหารธุรกิจได้นั้น ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนจะต้องทำวิจัยในรูปแบบงานนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์โดยกำหนดวัตถุประสงค์ ชื่อเรื่อง แล้วค้นหาคำตอบตามแนวทางการวิจัย ทำให้ปัจจุบันวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มีงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาในรูปแบบดังกล่าวเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการศึกษา สังเคราะห์งานวิจัยในรูปแบบดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านวิจัยและแนวทางในการพัฒนางานวิจัย

ซึ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการศึกษางานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกัน มาวิเคราะห์สรุปความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างงานวิจัยแต่ละเรื่องทั้งในด้านผลการวิจัย วิธีการวิจัยและบริบทงานวิจัย รวมทั้งการอธิบายถึงสาเหตุที่มาของความแตกต่างเหล่านั้น (Wiratchai, 2014) อย่างพินิจพิเคราะห์แล้วนำข้อสรุปจากงานวิจัยแต่ละเรื่องมาจัดหมวดหมู่ และนำเสนออย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ (Sudhamasapa and Khemthong, 2014, p. 16) โดยมีวัตถุประสงค์ของการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการทบทวนสถานะการทำวิจัยในหน่วยงาน โดยพิจารณาจากผลงานวิจัยที่ผ่านมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันว่า มีข้อบกพร่องอะไรบ้างและทิศทางข้างหน้าในการทำงานวิจัยของหน่วยงาน ควรเป็นไปในทิศทางใด ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมอะไรบ้าง เพื่อให้เกิดผลการพัฒนาผลงานวิจัย ประกอบกับผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์ งานวิจัย

ค้นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณนิยมใช้วิธีวิจัยเชิงทดลอง เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายและเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น คือ การสุ่มตัวอย่างตามสะดวก ขนาดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 31 - 100 คน สถิติเชิงอนุมานที่ใช้ส่วนใหญ่เป็น Anova/Ancova และ T-test (Cakmak, et al., 2013, pp. 78-81; Uysal and Madenoglu, 2015, pp. 40-42; Baydas, et al., 2015, pp. 714-721)

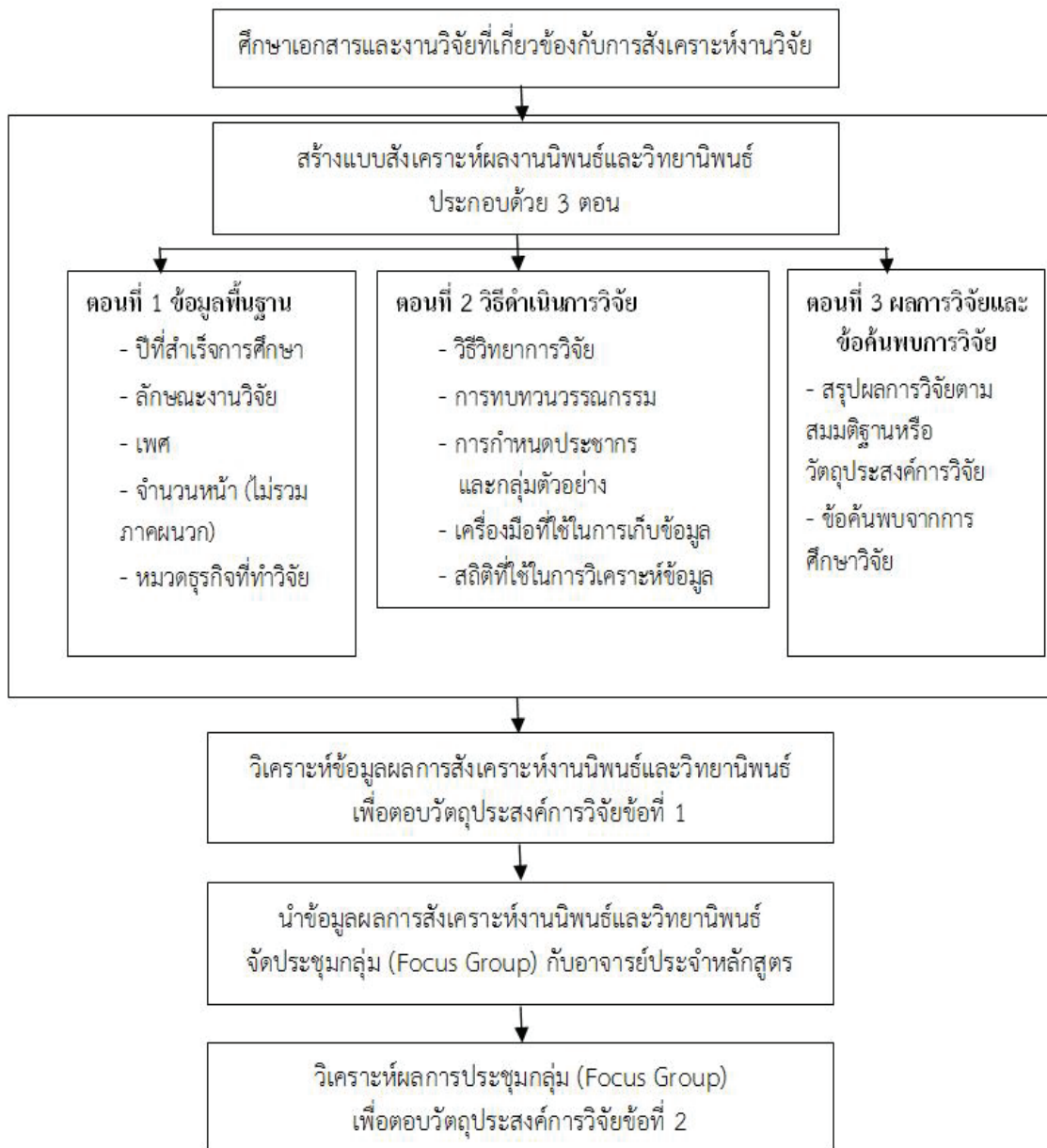
จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการทำวิจัยในรูปแบบงานนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ไม่ว่าจะอาชีพใด ต้องทำการทบทวนวรรณกรรมก่อนที่จะมีการค้นพบองค์ความรู้ใหม่เพิ่มเติม เนื่องจากผลงานวิจัยในด้านบริหารธุรกิจในประเทศไทย กล่าวถึงการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การแข่งขันที่เปิดกว้างทางการค้า เป็นองค์ความรู้ใหม่จำเป็นต้องผลิตมาอย่างต่อเนื่อง อาจารย์ในกลุ่มบริหารธุรกิจจะต้องมีบทบาทสำคัญในการผลิตงานวิจัย เพราะจะช่วยให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันตลาดโลกได้ (Rompho, 2011, p. 11) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นควรศึกษาเรื่อง ทิศทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสามารถเป็นข้อมูลสำหรับการจัดการศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอน การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และเป็นแนวทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ให้แก่บัณฑิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร ต่อไป

วัตถุประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลงานนิพนธ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อค้นพบการวิจัยของนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อหาทิศทาง แนวทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ให้แก่บัณฑิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพ 1 กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการ (Methods)

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2) การสร้างเครื่องมือ 3) การรวบรวมข้อมูล และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คืองานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2555 -

2557 จำนวน 1,453 เล่ม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของทาร์เยอมาเน่ ความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.04 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 437 เล่ม ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล จำนวน 437 เล่ม โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) จำแนกงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 23 รุ่น ๆ ละ 19 เล่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารระดับต้น จำนวน 14 รุ่น และกลุ่มผู้บริหารระดับสูง

จำนวน 9 รุ่น จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ โดยสุ่มคั่นจากห้องสมุดของวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสังเคราะห์ผลงานนิพนธ์ และผลงานวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประยุกต์จากแนวคิดงานวิจัยที่ผ่านมา (Wiroonratch, 2012, pp. 4 4 -5 2 ; Sudhamasapa and Khemthong, 2014, p. 18 ; Mathurasa, et al., 2011, p. 78)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเคราะห์ผลงานนิพนธ์ และผลงานวิทยานิพนธ์ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นส่วนที่ใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ปีที่สำเร็จการศึกษา ลักษณะงานวิจัย

ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย เพศ จำนวนหน้า (ไม่รวมภาคผนวก) หมวดธุรกิจที่ทำงานวิจัย

ตอนที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย เป็นส่วนที่ใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ วิธีวิทยาการวิจัย การทบทวนวรรณกรรม การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 3 ผลการวิจัยและข้อค้นพบการวิจัย เป็นส่วนที่ใช้รวบรวมข้อมูลการสรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์การวิจัย ลักษณะการอภิปรายผลการวิจัยการใช้งานวิจัย แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ข้อค้นพบจากการศึกษาวิจัย

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 รวบรวมรายชื่องานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 - 2557 จากฝ่ายวิชาการ

3.2 สืบค้นผลงานนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ จากห้องสมุดวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 บันทึกข้อมูลลงในแบบสังเคราะห์ผลงานนิพนธ์ และผลงานวิทยานิพนธ์ที่สร้างขึ้น

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสังเคราะห์ผลงานนิพนธ์ และผลงานวิทยานิพนธ์ที่บันทึกข้อมูลไว้ทั้งหมด

3.5 นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง และการบรรยายประกอบ

3.6 จัดทำประชุมกลุ่ม (Focus Group) กับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 6 ท่าน โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.6.1 ส่งหนังสือเชิญอาจารย์ประจำหลักสูตรประชุมกลุ่ม (Focus Group) พร้อมแนบผลการสังเคราะห์งานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์

3.6.2 จัดประชุมกลุ่ม (Focus Group) กับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 6 ท่าน วันที่ 3 สิงหาคม 2559 ใช้เวลาประชุมกลุ่มประมาณ 3 ชั่วโมง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการประชุมกลุ่มเอง

3.6.3 บันทึกการประชุมกลุ่ม (Focus Group) ในกระดาษและเครื่องบันทึกเสียง

3.6.4 ก่อนจบการประชุมกลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยกล่าวสรุปสิ่งที่ได้จากการประชุมกลุ่ม และกล่าวขอบคุณอาจารย์ประจำหลักสูตร

3.7 ได้ทิศทาง การทำงานนิพนธ์ Independent Study (IS) และงานวิทยานิพนธ์ Thesis ของการศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจของวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษา (Results)

1. ข้อมูลพื้นฐานงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์

ข้อมูลงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จในปีการศึกษา 2555 กับ 2557 จำนวน 437 เล่ม จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มาจากปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ปี พ.ศ. 2557 (ร้อยละ 62.50) หมวดที่ทำธุรกิจที่ทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นหมวดบริการ (ร้อยละ 33.90) ได้แก่ กลุ่มขนส่งและโลจิสติกส์ กลุ่มพาณิชย์ กลุ่มท่องเที่ยวและสันทนาการ รองลงมาเป็นหมวดสินค้าอุตสาหกรรม (ร้อยละ 23.90) ได้แก่ สินค้าประเภทยานยนต์ วัสดุอุตสาหกรรมเครื่องจักร ปีโตรเคมีหรือเคมีภัณฑ์ ส่วนหมวดธุรกิจที่ทำการศึกษาน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.80) คือ หมวดเทคโนโลยี ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร

2. วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูลงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (ร้อยละ 70.90) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (ร้อยละ 69.80) การทบทวนวรรณกรรม สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยด้วยการใช้ทฤษฎีหลักในประเทศ (ร้อยละ 45.10) ค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นผลงานวิจัยในประเทศย้อนหลังมากกว่า 5 ปี (ร้อยละ 64) การค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศมีจำนวนน้อยมาก (ร้อยละ 1) ประเภทกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท (ร้อยละ 32.60) และประชาชนทั่วไป (ร้อยละ 31.40) สัดส่วนใกล้เคียงกัน เทคนิคการสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น คือ การสุ่มแบบเจาะจง (ร้อยละ 32.70) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้สูตรทาร์ยามาเน่ (ร้อยละ 47.60) การเลือกใช้สถิติอ้างอิงในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ทั้งสถิติการทดสอบที (Independent T-test) ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) (ร้อยละ 24.90)

3. ผลการวิจัยและข้อค้นพบการวิจัย

ข้อมูลงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่การอภิปรายผลใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว ไม่มีแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมารวมอภิปรายด้วย (ร้อยละ 57) สำหรับข้อค้นพบการวิจัยส่วนใหญ่ค้นพบศาสตร์การตลาดมากที่สุด (ร้อยละ 29.30) เป็นองค์ความรู้ในเรื่องของการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ กลยุทธ์การตลาด ส่วนประสมทางการตลาด 7P's การส่งเสริมการตลาด คุณภาพและการบริการ การตัดสินใจซื้อ และความได้เปรียบทางการแข่งขัน ตามลำดับ รองลงมาเป็นศาสตร์การจัดการคนและองค์กร (ร้อยละ 27) องค์ความรู้ในเรื่องภาวะผู้นำ พฤติกรรมองค์กร และศาสตร์การผลิต (ร้อยละ 15.10) องค์ความรู้ในเรื่องการปรับปรุงการผลิต การจัดการคลังวัตถุดิบ และการลดต้นทุนการผลิต สำหรับการค้นพบศาสตร์การประชาสัมพันธ์ มีจำนวนน้อย (ร้อยละ 0.70)

4. ทิศทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์

จากข้อมูลสรุปการสังเคราะห์งานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ ได้มาประชุมกลุ่มโดยวิธี Focus Group กับอาจารย์ประจำหลักสูตร หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร ได้ทิศทางดังนี้

4.1 นิสิตที่กำลังทำงานประจำ ทิศทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ในหมวดธุรกิจที่ทำวิจัยควรเป็นปัญหาเกี่ยวกับงานที่ทำ เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนางานที่ทำ และกำหนดให้อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ จะต้องเพิ่มกระบวนการกรองหัวข้อปัญหาว่าเรื่องที่ทำเป็นปัญหาจริงหรือไม่ สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยจะเป็นเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือเชิงผสมผสาน แล้วแต่เรื่องที่ต้องการศึกษาวิจัย จะต้องตอบวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน หากการทำวิจัยเชิงปริมาณใช้สถิติเพียงตัวเดียว ควรเพิ่มวิจัยเชิงคุณภาพเข้าไปในกระบวนการด้วย เพื่อให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และการทบทวนวรรณกรรม กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนวิชาวิจัยเข้มงวดและให้นิสิตฝึกปฏิบัติวิธีการค้นคว้าตำราหลักต่างประเทศ บทความวิจัยต่างประเทศ ที่ไม่ปรากฏอยู่ใน Beall's List

4.2 นิสิตที่ไม่มีงานประจำหรือที่ยังไม่ทำงาน ทิศทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์จะต้องเป็นโจทย์วิจัยที่ทันสมัยสอดคล้องกับนโยบายของประเทศไทย เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, Thailand 4.0, และเศรษฐกิจพิเศษ โดยนิสิตต้องสนใจในโจทย์วิจัยนั้น สำหรับวิธีดำเนินการวิจัย ต้องเข้มข้นเรื่องกระบวนการวิจัย หากเป็นการวิจัยเชิงปริมาณวิธีเดียวควรใช้สถิติขั้นสูง หากเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพวิธีเดียวควรเป็นวิธีที่มีกระบวนการหลายขั้นตอน เช่น เทคนิค Delphi สำหรับการทบทวนวรรณกรรม การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยกำหนดให้หาแหล่งข้อมูลจากต่างประเทศ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องควรเป็นผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศไม่ควรเกินกว่า 5 ปี เนื้อหาการเขียนบทที่ 2 ควรใส่สาระสำคัญ ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษารวบรวมข้อค้นพบในการวิจัยควรเน้นเรื่อง Thailand 4.0, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี, ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก และเทคโนโลยีทั้งภาคนโยบายและ

ภาคปฏิบัติ และอาจเปลี่ยนไปเมื่อสภาพแวดล้อมทางนโยบายทางเศรษฐกิจเปลี่ยนไป เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติได้

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

จากผลการวิจัย นำมาอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน วิธีดำเนินงานวิจัย ผลการวิจัยและข้อค้นพบการวิจัย ของนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าวิธีดำเนินการวิจัยส่วนใหญ่เป็น วิจัยประเภทเชิงปริมาณ (ร้อยละ 70.90) ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ร้อยละ 69.80) สอดคล้องกับงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Mathurasa, et al., 2011, p. 81; Sudhamasapa and Khemthong, 2014, p. 20; Uysal and Madengoglu, 2015, pp. 41-42; Baydas, et al., 2015, pp. 717-719; Cakmak, et al., 2013, pp. 78-79) อาจเป็นเพราะว่าข้อดีของการวิจัยเชิงปริมาณ ได้ผลลัพธ์ทางสถิติเป็นตัวเลขวมาช่วยในการตัดสินใจ ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าผู้วิจัยไม่ได้ตัดสินใจเองตามความคิดของผู้วิจัย ประกอบกับมีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนเก็บข้อมูลโดยวัดค่าเป็นตัวเลข

เมื่อพิจารณาการทบทวนวรรณกรรมมีการค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศจำนวนน้อย โดยส่วนใหญ่ค้นคว้างานวิจัยในประเทศย้อนหลังไปมากกว่า 5 ปี (ร้อยละ 64) เป็นไปในทิศทางเดียวกับวิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไม่มีการค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง (Sudhamasapa and Khemthong, 2014, p. 20) อาจเป็นเพราะว่านิสิตไม่ถนัด ไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย สำหรับสถิติอ้างอิงที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นสถิติเชิงอนุมาน 3 สถิติต่อการงานนิพนธ์ 1 เล่ม (ร้อยละ 24.90) ได้แก่ สถิติทดสอบที (T-test) ร่วมกับสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และสถิติการวิเคราะห์

ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) แตกต่างกับงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศส่วนใหญ่ใช้สถิติทดสอบเพียงอย่างเดียว โดยต่างประเทศส่วนใหญ่ใช้ ANOVA หรือ ANCOVA (Baydas, et al., 2015, p. 721; Cakmak, et al., 2013, p. 81) ในประเทศส่วนใหญ่ใช้ T-test หรือ ANOVA เพียงอย่างเดียว (Sudhamasapa and Khemthong, 2014, p. 20)

สำหรับข้อค้นพบการวิจัย เรียงลำดับ 3 อันดับแรก คือ ศาสตร์การตลาด (ร้อยละ 29.30) ศาสตร์การจัดการคนและองค์กร (ร้อยละ 27) และศาสตร์การผลิต (ร้อยละ 15.10) อาจเป็นเพราะว่างานนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ที่นิสิตศึกษาเป็นไปตามโจทย์วิจัยขององค์กรที่นิสิตทำงาน จึงเน้นเรื่องศาสตร์การตลาด เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนการตลาด รองรับการแข่งขันทางการค้าเสรีที่รุนแรงขึ้นในปลายปี พ.ศ. 2558 จากการเปลี่ยนแปลงเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community: AEC) มีการลดความเหลื่อมล้ำจากกำแพงภาษีศุลกากร และปัญหาที่พบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือ ด้านการตลาด ดังนั้นองค์กรจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจด้านการตลาด และสามารถแยกย่อยข้อมูลทางการตลาดออกมาเป็นกลยุทธ์ได้ (Kulthakornseth, Na Pathum and Laksitamas, 2015, p. 146)

2. ทิศทางการทำงานนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับนิสิตที่กำลังทำงานประจำ โจทย์วิจัยควรเป็นปัญหาเกี่ยวกับงานที่ทำเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการทำงานที่ทำหรือพัฒนาองค์กร สำหรับนิสิตที่ไม่มีงานประจำหรือนิสิตที่ยังไม่ทำงาน ควรทำหัวข้อวิจัยสอดคล้องกับนโยบายของประเทศ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12, Thailand 4.0 เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Sangpikul (2012, p. 12) กล่าวว่า การวิจัยนอกจากจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สนใจแล้ว ยังก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในเชิงวิชาการ ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

สำหรับการทบทวนวรรณกรรม ผลการวิจัยของผู้วิจัยพบว่างานที่นิสิตค้นคว้าหาแหล่งอ้างอิงต่างประเทศน้อย อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ ทักษะการสืบค้นข้อมูล หากได้ฝึกปฏิบัติ

บ่อย ๆ จะส่งผลให้ค้นคว้างานต่างประเทศได้จำนวนมากขึ้น ผลการประชุมกลุ่มจึงกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนวิชาวิจัยเน้นการฝึกปฏิบัติวิธีการค้นคว้าหาแหล่งอ้างอิงต่างประเทศ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศไม่ควรเกินกว่า 5 ปี และบทความวิจัยต่างประเทศต้องไม่ปรากฏอยู่ใน Beall's List ให้กับนิสิต เนื่องจากอาจารย์มีสมรรถนะหลายด้าน ได้แก่ ด้านทักษะและความรู้ ด้านการประเมิน ด้านการวางแผน ด้านคิดวิเคราะห์ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Sookplung and Wiroonratch, 2015, pp. 96-97) ซึ่งจะช่วยให้นิสิตเกิดทักษะและความรู้จากการปฏิบัติ และได้ข้อค้นพบใหม่ ๆ จากงานวิจัยเป็นในทิศทางเดียวกับงานวิจัยต่างประเทศ Uysal and Madenoglu (2015, pp. 42-43) พบว่า การศึกษาทฤษฎีปัจจุบันหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องของปีใหม่ ๆ จะช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้และสร้างทฤษฎีใหม่ ๆ ให้กับนักวิจัย เมื่อพิจารณาข้อค้นพบการวิจัย ผลการประชุมกลุ่มเห็นควรเน้นเรื่องของ Thailand 4.0, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี, ระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออกและเทคโนโลยี ทั้งภาคนโยบายและภาคปฏิบัติ และอาจเปลี่ยนไปเมื่อสภาพแวดล้อมทางนโยบายทางเศรษฐกิจเปลี่ยนไป สอดรับกับบทวิเคราะห์ผลงานวิจัยในด้านบริหารธุรกิจในประเทศไทย กล่าวว่าการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การแข่งขันที่เปิดกว้างทางการค้าเป็นองค์ความรู้ใหม่ จำเป็นต้องผลิตมาอย่างต่อเนื่อง อาจารย์ในกลุ่มบริหารธุรกิจจะต้องมีบทบาทสำคัญในการผลิตงานวิจัย เพราะจะช่วยให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันตลาดโลกได้ (Rompho, 2011, p.11) และทิศทางเดียวกับ Chareonwongsak (2017, p. 12) ให้ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์ มิติวัฒนธรรมในเรื่อง “สินค้าและบริการ” เพื่อนำประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง โดยการวิจัยจะต้องประสานพลัง 4 ฝ่าย เข้าด้วยกัน ได้แก่ ชุมชน ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคการศึกษา/มหาวิทยาลัย จะทำให้การวิจัยเกิดการบูรณาการศักยภาพภาคีต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ทั้งความรู้ในการทำวิจัย การนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งทำให้เกิดความพร้อมในทรัพยากรทุกด้านเพื่อทำให้ผลลัพธ์ในการวิจัยที่ดีขึ้น เร็วขึ้น มีประโยชน์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อค้นพบจากการวิจัย แสดงให้เห็นภาพรวมของข้อมูลพื้นฐาน วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัยและข้อค้นพบการวิจัยตามศาสตร์บริหารธุรกิจ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ 2 ส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (Policy Suggestions)

1. กรณีนิสิตที่มีอาชีพหรือประกอบธุรกิจอยู่แล้ว ควรกำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ เพิ่มกระบวนการกรองหัวข้อปัญหาการวิจัย ว่าเป็นปัญหาและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในองค์กรได้จริงหรือไม่ ควรเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับงานที่ทำ เพื่อนำไปพัฒนางานในองค์กรอย่างแท้จริง

2. กรณีนิสิตไม่มีอาชีพหรือประกอบธุรกิจ ควรกำหนดให้อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์แนะนำหัวข้อการวิจัยที่เป็นประเด็นสำคัญในปัจจุบัน ตามนโยบายของรัฐบาล เช่น เรื่องของ Thailand 4.0, เทคโนโลยี ทั้งภาคนโยบายและภาคปฏิบัติ เป็นหัวข้องานนิพนธ์ เพื่อให้สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ ตรงตามสถานการณ์ และความต้องการได้เพราะจะเป็นประโยชน์ในการสมัครงาน เวลาทดสอบสัมภาษณ์หรือขอเขียนเข้าทำงาน

3. เนื่องจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ย้อนหลังมากกว่า 5 ปี (ร้อยละ 64) และการอ้างอิงวารสารต่างประเทศมีจำนวนน้อย (ร้อยละ 1) ดังนั้น ควรกำหนดแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ควรเกิน 5 ปี และต้องมีการอ้างอิงบทความวิจัยต่างประเทศ เพื่อให้ทราบว่า ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในประเทศไทยมีความเหมือน หรือแตกต่างกับต่างประเทศอย่างไร

4. ควรส่งเสริมให้อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ เข้มงวดและเน้นการฝึกปฏิบัติวิธีการค้นหาดาราทหลักต่างประเทศ ทฤษฎีต่างประเทศ บทความวิจัยต่างประเทศ และบทความวิจัยในประเทศจากฐานข้อมูล TCI ให้กับนิสิต เพื่อให้งานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ของนิสิตมีแหล่งข้อมูลต่างประเทศ เพื่อจะได้องค์ความรู้ในบริบทของ

ต่างประเทศและประเทศไทยแตกต่างกันหรือไม่ หากแตกต่าง แตกต่างเพราะอะไร

5. อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ที่ปฏิบัติงานนิพนธ์ ควรเพิ่มจำนวนครั้งของกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และการทำงานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ของนิสิต ได้แก่ จัดอบรมทักษะการสืบค้นข้อมูลจากระบบฐานข้อมูล, เทคนิคการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย การเข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือการนำเสนอผลงานวิชาการ เป็นต้น

6. ผลการวิจัยปรากฏว่า หมวดธุรกิจที่ทำการศึกษาวิจัยน้อยที่สุด คือ หมวดเทคโนโลยี (ร้อยละ 3.80) ดังนั้น เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ควรส่งเสริมให้นิสิตที่สนใจด้านเทคโนโลยีดำเนินการวิจัยหัวข้อดังกล่าว เนื่องจากสถานการณ์โลกมีแนวโน้มพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้น จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ

7. ข้อค้นพบการวิจัย เป็นศาสตร์การตลาดมากที่สุด (ร้อยละ 29.30) รองลงมาเป็นศาสตร์การจัดการคนและองค์กร (ร้อยละ 27) และศาสตร์การผลิต (ร้อยละ 15.10) สำหรับการค้นพบเกี่ยวกับ

ศาสตร์การนำระบบการเงินการบัญชีมาใช้ในการตลาดหรือการจัดการคน/องค์กร การจัดการผลิตมีจำนวนน้อย (ร้อยละ 6.40) ซึ่งเป็นช่องว่างของประเด็นหัวข้อวิจัยที่ยังไม่ครอบคลุมของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ดังนั้นงานที่เป็นโจทย์วิจัยทางการตลาด การจัดการคน/องค์กร การจัดการผลิต จะต้องมีการนำกระบวนการหรือระบบการเงินการบัญชีเข้ามาแทรกในหัวข้อวิจัยดังกล่าวด้วย เพื่อให้งานนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์เพิ่มองค์ความรู้ในเรื่องการเงินการบัญชีให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

(Suggestions for Future Research)

1. ควรทำการศึกษาวิจัยกับนิสิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความพร้อม ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์

2. ควรทำการศึกษาวิจัยกับอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปฏิบัติงานนิพนธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความพร้อม ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์

บรรณานุกรม (Bibliography)

- Baydas, O., Kucuk, S., Yilmaz, R. M., Aydemir M. and Goktas, Y. (2015). Educational technology research trends from 2002 to 2014. **Scientometric**, 105(1), 709-725.
- Cakmak, E. K., Cebi, A., Mihci, P., Gunbatar M. S. and Akcayir, M. (2013). A content analysis of educational technology research in 2011. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**, 106(December 2013), 74-83.
- Chareonwongsak, K. (2017). Cultural strategies for Thailand to be a high-income country. **Journal of Business, Economics and Communications**, 12(1), 6-21.
- Kulthakornseth, N., Na Pathum, S. and Laksitamas, P. (2015). The structural equation model of causal factors influencing marketing strategies for fashion business of Thai garment towards the ASEAN economic community market. **Journal of Business, Economics and Communications**, 10(2), 145-156.
- Mathurasa, L., Khonthong, S., Sinthunava, K., Makul, N. and Sangsirimongkolying, R. (2011). An analysis of the research in the Ph.D. program in technology management: Phranakorn Rajabhat University. **Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University**, 5(3), 75-89.
- Office of Educational Quality Assurance, Burapha University. (2016). **Graduated student**. Retrieved September 15, 2016, from http://reg.buu.ac.th/registrar/GRADUATE_

DATE.asp?acadyear=2557&facultyid=15

- Rompheo, N. (2011). Research report on business administration in Thailand. **Journal of Business Administration**, 34(131), 11-15.
- Sangpikul, A. (2012). Characteristics and scope of tourism and hotel research. **Modern Management Journal**, 10(1), 1-15.
- Sookplung, W. and Wiroonratch, B. (2015). Second order confirmatory factor analysis of teaching staff competency model in the area of human resource management in Rajabhat Universities to support the approach of ASEAN community. **Journal of Graduate School of Commerce-Burapha Review**, 10(2), 91-103.
- Sudhamasapa, C. and Khemthong, S. (2014). The synthesis of theses in master degree of business administration of Sukhothai Thammathirat Open University. **Modern Management Journal**, 12(2), 16-22.
- Uysal, S. and Madenoglu, C. (2015). A content analysis of scientific research studies on technology leadership in Turkey. **Procedia- Social and Behavioral Sciences**, 191(June 2015), 37-43.
- Wiratchai, N. (Speaker). (18-21 March, 2014). Basic conceptual of research synthesis and meaning of effect sizes. in **Training workshop: Meta-analysis and meta-ethnography techniques**. Bangkok: Bangkok University.
- Wiroonratch, B. (2012). Doctoral dissertation in the field of humanities and social sciences of Burapha University, Chonburi, Thailand. **Journal of Science, Technology and Humanities**, 10(1), 44-54.